

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 168/12
Λουξεμβούργο, 13 Δεκεμβρίου 2012

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-237/11 και C-238/11
Γαλλία κατά Κοινοβουλίου

Το Δικαστήριο ακυρώνει τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το χρονοδιάγραμμα των περιόδων συνόδου του Κοινοβουλίου για το 2012 και για το 2013

Οι περίοδοι συνόδων της ολομέλειας του Οκτωβρίου 2012 και του 2013, διασπασθείσες σε δύο μέρη από το Κοινοβούλιο, δεν μπορούν να χαρακτηριστούν μεμονωμένα ως μηνιαίες περιόδοι συνόδων της ολομέλειας

Οι Συνθήκες επιβάλλουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, του οποίου η έδρα έχει καθοριστεί στο Στρασβούργο, να συνεδριάζει σε δώδεκα μηνιαίες περιόδους συνόδου της ολομέλειας ετησίως, περιλαμβανομένης της συνόδου για τον προϋπολογισμό, χωρίς να διευκρινίζεται η διάρκεια των περιόδων των συνόδων αυτών της ολομέλειας. Παραδοσιακά, δύο περίοδοι συνόδων της ολομέλειας πραγματοποιούνται στο Στρασβούργο τον Οκτώβριο για να αντισταθμιστεί η μη ύπαρξη συνόδου της ολομέλειας τον Αύγουστο. Κατά την πρακτική του Κοινοβουλίου, οι περίοδοι των τακτικών συνόδων της ολομέλειας, διάρκειας τεσσάρων ημερών, λαμβάνουν χώρα στο Στρασβούργο ενώ οι περίοδοι των πρόσθετων συνόδων στις Βρυξέλλες.

Κατόπιν δύο τροπολογιών, τις οποίες κατέθεσε ο M. Fox, ευρωβουλευτής, το Κοινοβούλιο, με δύο αποφάσεις της 9ης Μαρτίου 2011, τροποποίησε το χρονοδιάγραμμα των περιόδων των συνόδων για το 2012 και το 2013. Αφενός, για τον Οκτώβριο του 2012 και του 2013, καταργήθηκε η μία από τις δύο περιόδους συνόδων της ολομέλειας, διάρκειας τεσσάρων ημερών, οι οποίες προβλέπονταν να λάβουν χώρα στο Στρασβούργο. Αφετέρου, οι λοιπές περίοδοι συνόδων της ολομέλειας του Οκτωβρίου 2012 και του Οκτωβρίου 2013 διασπάσθηκαν σε δύο μέρη: επομένως, δύο χωριστές περίοδοι συνόδων της ολομέλειας, διάρκειας δύο ημερών εκάστη, προβλέφθηκαν για το διάστημα 22-25 Οκτωβρίου 2012, και δύο για το διάστημα 21-24 Οκτωβρίου 2013, οι οποίες έπρεπε συνεπώς να λάβουν χώρα στο Στρασβούργο.

Η Γαλλία προσέφυγε ενώπιον του Δικαστηρίου ζητώντας την ακύρωση των δύο αυτών αποφάσεων του Κοινοβουλίου. Υποστηριζόμενη από το Λουξεμβούργο, διατείνεται ότι οι αποφάσεις αυτές παραβιάζουν τις Συνθήκες και τη νομολογία του Δικαστηρίου. Προσάπτει, μεταξύ άλλων, στο Κοινοβούλιο ότι διέρρηξε τον ομαλό ρυθμό των περιόδων των συνόδων της ολομέλειας καθορίζοντας περιόδους πρόσθετων συνόδων στις Βρυξέλλες ενώ προβλέπονταν για το Στρασβούργο μόνον ένδεκα περίοδοι συνόδων της ολομέλειας.

Με τη σημερινή απόφασή του, **το Δικαστήριο ακυρώνει τις από 9 Μαρτίου 2011 αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.**

Υπενθυμίζει τη νομολογία του περί της ερμηνείας της αποφάσεως του Εδιμβούργου ¹, η οποία επαναλήφθηκε με ταυτόσημη διατύπωση στα πρωτόκολλα για την έδρα των οργάνων. Με

¹ Το 1992, κατά τη σύνοδο κορυφής του Εδιμβούργου, οι Κυβερνήσεις των κρατών μελών εξέδωσαν την «απόφαση του Εδιμβούργου» για τον καθορισμό της έδρας των οργάνων και ορισμένων οργανισμών και υπηρεσιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Με την ευκαιρία της διακυβερνητικής διασκέψεως, η οποία οδήγησε στην έκδοση της Συνθήκης του Άμστερνταμ, αποφασίστηκε να προσαρτηθεί στις Συνθήκες η απόφαση του Εδιμβούργου. Επί του παρόντος, το πρωτόκολλο 6, προσαρτηθέν στην ΣΕΕ και στην ΣΛΕΕ, καθώς και το πρωτόκολλο 3, προσαρτηθέν στην Ευρατόμ, επαναλαμβάνουν το κείμενο της αποφάσεως του Εδιμβούργου (άρθρο 1, στοιχείο α'.

εκδοθείσα το 1997 απόφαση ², το Δικαστήριο διευκρίνισε τη διάρθρωση της αρμοδιότητας των κρατών μελών για τον καθορισμό της έδρας του Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο και της αρμοδιότητας του Κοινοβουλίου όσον αφορά την εσωτερική του οργάνωση. Επομένως, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι τα κράτη μέλη επιθυμούσαν να ορίσουν ότι η έδρα του Κοινοβουλίου, καθορισθείσα στο Στρασβούργο, αποτελεί τον τόπο στον οποίο πρέπει να πραγματοποιούνται, με κανονικό ρυθμό, δώδεκα περίοδοι τακτικής συνόδου της ολομέλειας του οργάνου αυτού, συμπεριλαμβανομένων εκείνων κατά τη διάρκεια των οποίων το Κοινοβούλιο ασκεί την παρεχόμενη από τη Συνθήκη εξουσία του όσον αφορά τον προϋπολογισμό. Ομοίως, το Δικαστήριο δέχθηκε ότι δύναται να ορισθούν πρόσθετες περίοδοι συνόδων της ολομέλειας σε άλλον τόπο εργασίας μόνον εάν το Κοινοβούλιο πραγματοποιεί τις δώδεκα περιόδους τακτικών συνόδων της ολομέλειας στο Στρασβούργο. Καθορίζοντας έτσι την έδρα του Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο, τα κράτη μέλη δεν έθιξαν την εξουσία του εσωτερικής οργάνωσης.

Συνομολογείται ότι το Κοινοβούλιο, με τις αποφάσεις του Μαρτίου 2011, απέκλινε των σχεδίων της διασκέψεως των προέδρων όσον αφορά τις μηνιαίες περιόδους συνόδων της ολομέλειας που προβλέπονταν για τον Οκτώβριο του 2012 και του 2013. Από τις αποφάσεις αυτές προκύπτει ότι οι μηνιαίες περίοδοι συνόδων της ολομέλειας, διάρκειας τεσσάρων ημερών εκάστη, οι οποίες προβλέπονταν για τον Οκτώβριο του 2012 και του 2013 αντικαταστάθηκαν με δύο περιόδους συνόδων της ολομέλειας, διάρκειας δύο ημερών εκάστη. **Διαπιστώνεται ότι οι ούτως προβλεπόμενες με τις αποφάσεις αυτές περίοδοι συνόδων για τον Οκτώβριο του 2012 και τον Οκτώβριο του 2013 δεν πληρούν τις καθορισθείσες με τις Συνθήκες απαιτήσεις για την έδρα των οργάνων.**

Πρώτον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, λαμβανομένων υπόψη του ιστορικού των προσβαλλόμενων αποφάσεων, του γράμματος των τροπολογιών που οδήγησαν στην έκδοση των αποφάσεων αυτών, καθώς και της πρακτικής του Κοινοβουλίου, όπως προκύπτει από την ημερησία διάταξη των συνόδων της ολομέλειας του Οκτωβρίου του 2012, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις συνεπάγονται αντικειμενικώς σημαντική μείωση του χρόνου τον οποίο μπορεί να αφιερώσει το Κοινοβούλιο στις συνεδριάσεις ή διαβουλεύσεις του τον Οκτώβριο του 2012 και του 2013. Συγκεκριμένα, σε σχέση με τις περιόδους των τακτικών συνόδων της ολομέλειας, ο πραγματικά διαθέσιμος χρόνος για τις περιόδους των συνόδων κατά τους μήνες αυτούς έχει μειωθεί πλέον του ημίσεως.

Δεύτερον, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, πρέπει πράγματι να λάβουν χώρα δώδεκα περίοδοι τακτικών συνόδων της ολομέλειας, με κανονικό ρυθμό, στο Στρασβούργο, ώστε να μπορούν να καθοριστούν πρόσθετες περίοδοι συνόδων της ολομέλειας. Για να εμπίπτει μια περίοδος συνόδου της ολομέλειας στην κατηγορία των «περιοδών των τακτικών συνόδων της ολομέλειας», πρέπει να είναι ισοδύναμη με τις λοιπές περιόδους των μηνιαίων τακτικών συνόδων που καθορίζονται σύμφωνα με τις Συνθήκες, μεταξύ άλλων, από απόψεως της χρονικής διάρκειας των συνόδων αφεαυτών. Διαπιστώνει ότι, λαμβανομένης υπόψη της διάρκειάς τους, οι περίοδοι των συνόδων του Οκτωβρίου του 2012 και του 2013 δεν ισοδυναμούν με τις λοιπές μηνιαίες περιόδους τακτικών συνόδων, τις οποίες καθορίζουν οι ίδιες αποφάσεις.

Τρίτον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το Κοινοβούλιο δεν προέβαλε λόγους, αναγόμενους στην εξουσία του εσωτερικής οργάνωσης, βάσει των οποίων δύναται να δικαιολογηθεί, και μάλιστα παρά τη συνεχή αύξηση των αρμοδιοτήτων του, η σημαντική μείωση της διάρκειας των δύο περιόδων συνόδων της ολομέλειας του Οκτωβρίου του 2012 και του 2013. Συναφώς, το Δικαστήριο κρίνει, ειδικότερα, ότι το γεγονός ότι η σύνοδος για τον προϋπολογισμό μπορεί πλέον, στην πράξη, να ολοκληρώνεται πολύ σύντομα, δεν δύναται, λόγω της σημασίας την οποία ενέχει η σύνοδος για τον προϋπολογισμό, να δικαιολογήσει τη μείωση της διάρκειας μιας περιόδου των συνόδων της ολομέλειας. Τονίζει ότι η άσκηση εκ μέρους του Κοινοβουλίου της δημοσιονομικής του εξουσίας σε σύνοδο της ολομέλειας αποτελεί, όπως αναγνωρίζει το Κοινοβούλιο, θεμελιώδη στιγμή της δημοκρατικής ζωής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, επομένως, πρέπει να διεξάγεται με

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Οκτωβρίου 1997, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου (υπόθεση [C-345/95](#)). Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 1995, για τον λόγο ότι δεν καθόριζε δώδεκα περιόδους τακτικών συνόδων της ολομέλειας στο Στρασβούργο το 1996.

όλη την προσοχή, την αυστηρότητα και τη δέσμευση που επιβάλλει η ευθύνη αυτή. Η άσκηση της αρμοδιότητας αυτής απαιτεί, μεταξύ άλλων, δημόσια συζήτηση, σε ολομέλεια, βάσει της οποίας οι πολίτες της Ένωσης δύνανται να λάβουν γνώση των διαφόρων εκφραζομένων πολιτικών προσανατολισμών και, ως εκ τούτου, να διαμορφώνουν πολιτική άποψη για τη δράση της Ένωσης.

Τέλος, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι, ακόμα και αν τα μειονεκτήματα και το κόστος που συνεπάγονται οι διάφοροι τόποι εργασίας του Κοινοβουλίου, τα οποία περιγράφει το Κοινοβούλιο, γίνουν δεκτά ως αληθή, δεν απόκειται ούτε στο Κοινοβούλιο, ούτε στο Δικαστήριο να τα επανορθώσουν αλλά, ενδεχομένως, στα κράτη μέλη κατά την άσκηση της αρμοδιότητας την οποία διαθέτουν για τον καθορισμό της έδρας των οργάνων.

Συνεπώς, οι από 9 Μαρτίου 2011 αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν καθόσον δεν καθορίζουν δώδεκα μηνιαίες περιόδους συνόδων της ολομέλειας στο Στρασβούργο για το 2012 και το 2013.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" 📠 (+32) 2 2964106